

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Victoria Croitor,
reprezentată de avocatul Anatolii Toia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de OCN
„Moldcredit” SRL împotriva Victoriei Croitor, Maria Valter, Gheorghe Pahomi și
Igor Rodideal, cu privire la încasarea dobânzii suplimentare rezultate din contractele
de împrumut

și acțiunea reconvențională depusă de Maria Valter împotriva OCN
„Moldcredit” SRL, intervenient principal Victoria Croitor, intervenient accesoriu
Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la
declarația ca fiind abuzive și nule a clauzelor contractuale,

împotriva deciziei din 13 mai 2025 a Curții de Apel Centru

*(Dosarul nr. 2ra-620/25
NR. PIGD 2-20017481-01-2ra-28082025)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul central, jud. T. Andronic
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. M. Anton, C. Roșca, D. Dulghieru

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Victoria Croitor, reprezentată de avocatul Anatolii Toia,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 februarie 2020, OCN „Moldcredit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Croitor, Mariei Valter, Gheorghe Pahomi și Igor Rodideal solicitând încasarea în mod solidar a dobânzii suplimentare de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că între OCN „Moldcredit” SRL și Victoria Croitor au fost încheiate mai multe contracte de împrumut. Astfel, prin contractul nr. 472 din 27 februarie 2015, Victoriei Croitor i-a fost acordat un împrumut în sumă de 150.000 lei, care urma a fi restituit integral, în câteva tranșe, până la 27 februarie 2018.

3. Ulterior, prin contractul de împrumut nr. 596 din 7 decembrie 2015, Victoria Croitor a contractat un nou împrumut în sumă de 100.000 lei, scadent până la 7 decembrie 2018. Prin contractul nr. 694 din 4 iulie 2016, acesteia i-a fost acordat un împrumut în sumă de 50.000 lei, care urma a fi restituit până la 4 iulie 2019, iar prin contractul nr. 773 din 16 ianuarie 2017, i-a fost acordat un împrumut în sumă de 65.000 lei, scadent până la 16 ianuarie 2022.

4. Reclamanta a menționat că executarea obligațiilor rezultate din contractele de împrumut a fost garantată prin contracte de fidejusiune încheiate cu Maria Valter, Gheorghe Pahomi și Igor Rodideal, aceștia obligându-se să răspundă solidar pentru restituirea împrumuturilor și a costurilor aferente.

5. Astfel, Gheorghe Pahomi și Maria Valter au garantat obligațiile rezultate din contractele nr. 472 și nr. 596, iar Maria Valter și Igor Rodideal au garantat obligațiile rezultate din contractele nr. 694 și nr. 773.

6. Potrivit reclamantei, Victoria Croitor și fidejuserii nu și-au executat integral obligațiile contractuale asumate, motiv pentru care OCN „Moldcredit” SRL a pretins încasarea dobânzii suplimentare de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

7. Reclamanta a mai indicat că, suplimentar, pentru garantarea restituirii mijloacelor financiare acordate cu titlu de împrumut, Victoria Croitor, în calitate de debitor ipotecar, a constituit ipotecă în favoarea OCN „Moldcredit” SRL asupra unor bunuri imobile, în temeiul contractului de ipotecă nr. 491 din 27 februarie 2015.

8. De asemenea, s-a menționat că, prin acordul comun al părților, contractul de ipotecă nr. 491 din 27 februarie 2015 a fost investit cu formulă executorie, iar la 17 decembrie 2017 Victoria Croitor a transmis benevol creditorului bunurile imobile ipotecate. Ulterior, bunurile respective au fost înstrăinate în vederea stingerii datoriei contractuale, însă mijloacele financiare obținute nu au acoperit integral suma datorată.

9. Pe parcursul examinării cauzei, Maria Valter a înaintat acțiune reconvențională împotriva OCN „Moldcredit” SRL, intervenient principal Victoria Croitor și intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, solicitând constatarea caracterului abuziv al unor clauze contractuale și anularea acestora.

10. În susținerea acțiunii reconvenționale, Maria Valter a menționat că situația juridică invocată de OCN „Moldcredit” SRL se întemeiază pe contractele de împrumut încheiate cu Victoria Croitor, aceasta fiind beneficiara mijloacelor financiare, în timp ce Maria Valter a avut doar calitatea de fidejutor.

11. Maria Valter a susținut că nu a beneficiat direct de împrumuturile contractate și că a fost pusă în situația de a semna contractele de fidejusiune în condiții de adeziune, fără posibilitatea reală de a negocia conținutul acestora. În opinia sa, contractele au fost redactate într-o formă preformată, iar clauzele nu au fost negociate individual.

12. Totodată, aceasta a invocat că prin clauzele inserate în contractele de împrumut și de fidejusiune au fost instituite obligații excesive și disproporționate în sarcina fidejutorului, inclusiv răspunderea pentru dobânzi suplimentare zilnice de întârziere de 0,5%, comisioane și penalități, calculate automat și indiferent de imputabilitatea întârzierii.

13. În opinia Mariei Valter, aceste clauze, prin caracterul lor unilateral și lipsa proporționalității, contravin art. 5 și 7 din Legea nr. 256/2011 privind clauzele abuzive, în vigoare la momentul încheierii contractelor.

14. Prin urmare, Maria Valter a solicitat constatarea caracterului abuziv și nulitatea absolută a clauzelor contractuale inserate în contractele de împrumut și de fidejusiune semnate cu OCN „Moldcredit” SRL, motivând că acestea prevăd obligații disproporționate pentru fidejutor, au fost impuse fără negociere și contravin normelor privind protecția consumatorului și ordinii publice.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 9 martie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul central, s-a respins cererea inițială de chemare în judecată depusă de OCN „Moldcredit” SRL împotriva Victoriei Croitor, Mariei Valter, Gheorghe Pahomi și Igor Rodideal, privind încasarea în mod solidar a datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată, ca fiind vădit neîntemeiată.

S-a admis cererea reconvențională depusă de Maria Valter împotriva OCN „Moldcredit” SRL, intervenient principal Victoria Croitor și intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, cu privire la declararea abuzive și nule a clauzelor contractuale.

S-au declarat din oficiu abuzive și nule clauzele pct. 6, 9 și pct.7 lit. c), f), g) și pct.10; din capitolul 5, din Contractul de Împrumut nr.472, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată și copârâta Victoria Croitor, la data de 27.02.2015.

S-au declarat din oficiu abuzive și nule clauzele pct. 6, 9 și pct.7 lit.c), f), g) și pct.10; din capitolul 5, din Contractul de Împrumut nr.596, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată și copârâta Victoria Croitor, la data de 07.12.2015.

S-au declarat din oficiu abuzive și nule clauzele pct. 6, 9 și pct.7 lit.c), f), g) și pct.10; din capitolul 5, din Contractul de Împrumut nr.694, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată și copârâta Victoria Croitor, la data de 04.07.2016.

S-au declarat din oficiu abuzive și nule clauzele pct. 6, 9 și pct.7 lit.c), f), g) și pct.10; din capitolul 5, din Contractul de Împrumut nr.773, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată și copârâta Victoria Croitor, la data de 16.01.2016.

S-au declarat din oficiu abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.735, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâatul Gheorghe Pahomi, la data de 27.02.2015.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr. 736, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâta Maria Valter, la data de 27.02.2015.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.963, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâatul Pahomi Gheorghe, la data de 07.12.2015.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.964, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâta Maria Valter, la data de 07.12.2015.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.1115, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâta Maria Valter, la data de 04.07.2016.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.1116, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâatul Igor Rodideal, la data de 04.07.2016.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.1244, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâtul Igor Rodideal, la data de 16.01.2017.

S-au declarat abuzive și nule clauzele pct.1.2 lit.c) și pct. 2.1.2 din Contractul de fidejusiune nr.1245, încheiat între reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Moldcredit” și copârâta Maria Valter, la data de 16.01.2017.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 30 martie 2021, OCN „Moldcredit” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 9 martie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul central, solicitând casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 13 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a admis apelul declarat de OCN „Moldcredit” SRL. S-a casat parțial hotărârea din 9 martie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul central, în partea admiterii acțiunii reconvenționale și în această parte s-a emis o hotărâre nouă, prin care: S-a respins acțiunea reconvențională ca neîntemeiată. În rest, hotărârea din 9 martie 2021 a Judecătorei Strășeni, sediul central, s-a menținut.

18. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că OCN „Moldcredit” SRL a pretins de la Victoria Croitor, Maria Valter, Gheorghe Pahomi și Igor Rodideal, în calitate de debitor principal și fidejutori solidari, încasarea sumei de 648.855,11 lei cu titlu de dobândă suplimentară, reprezentând prejudiciul rezultat din neachitarea integrală și la termen a sumelor datorate în baza contractelor de împrumut.

19. Instanța de apel a constatat că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii inițiale este legală, întrucât pretenția privind încasarea sumei de 648.855,11 lei cu titlu de dobândă suplimentară și penalități nu este fundamentată corespunzător nici juridic, nici probator.

20. În acest sens, instanța de apel a reținut că principiul echilibrului contractual și cel al interdicției îmbogățirii nejustificate impun verificarea legitimității și caracterului rezonabil al prestației solicitate, iar în lipsa unui prejudiciu real demonstrat și a unei justificări obiective a sumei integrale pretinse, acțiunea reclamantei nu poate fi admisă.

21. Instanța de apel a mai menționat că sumele pretinse nu sunt clar delimitate între principal, dobândă și penalități, iar metoda de calcul a dobânzilor suplimentare nu a fost prezentată în mod transparent, motiv pentru care pretențiile au fost apreciate ca incerte, nejustificate și disproporționate.

22. Totodată, instanța de apel a reținut că raporturile juridice deduse judecății s-au născut din contracte de împrumut încheiate între o organizație de creditare

nebanară și persoane fizice, care, din perspectiva poziției contractuale și a capacității economice, au o putere de negociere structural inegală față de creditor.

23. Prin urmare, fără a nega valabilitatea clauzelor în sine, instanța de apel a apreciat că, în lipsa unei demonstrări exacte a prejudiciului real și a unui calcul riguros care să justifice cuantumul sumei pretinse, cererea de încasare a dobânzilor suplimentare corect a fost respinsă.

24. Cu referire la acțiunea reconvențională, instanța de apel a apreciat că soluția primei instanțe este neîntemeiată, deoarece la data introducerii acțiunii reconvenționale contractele de împrumut vizate fuseseră deja executate integral, iar raporturile juridice izvorâte din acestea erau consumate.

25. Instanța de apel a evidențiat că, potrivit principiului stabilității contractelor și în lumina art. 993 Cod civil, instanța poate analiza validitatea unor clauze contractuale doar în măsura în care acestea produc efecte juridice viitoare sau sunt încă în curs de executare.

26. În acest context, instanța de apel a reținut că părțile au procedat deja la executarea contractelor, plățile au fost derulate, iar garanțiile reale, respectiv ipoteca asupra bunurilor imobile, au fost valorificate în mod voluntar de către debitor, împrejurare care exclude posibilitatea anulării ulterioare a unor clauze care nu mai produc efecte juridice.

27. Instanța de apel a mai menționat că, pe lângă faptul că raporturile contractuale erau consumate la momentul introducerii acțiunii reconvenționale, partea reconvențională nu a justificat existența unui interes juridic actual pentru declararea nulității unor clauze care nu mai produceau efecte juridice.

28. Instanța de apel a subliniat că, deși protecția consumatorului permite, în anumite condiții, anularea clauzelor abuzive din oficiu, acest mecanism nu poate fi extins arbitrar în lipsa unui cadru contractual activ, deoarece o asemenea extindere ar afecta principiul respectării autonomiei de voință a părților.

29. Totodată, instanța de apel a reținut că nu au fost solicitate restituirea unor sume achitate în temeiul clauzelor pretins abuzive și nici compensarea unui prejudiciu material, motiv pentru care acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 26 august 2025, Victoria Croitor, reprezentată de avocatul Anatoliei Toia, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea în care a fost respinsă acțiunea reconvențională, și menținerea în această parte a hotărârii din 9 martie 2021 a Judecătoria Strășeni, sediul Central.

31. În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material atunci când a concluzionat că nu ar exista un interes actual pentru constatarea caracterului abuziv și nulității clauzelor contractuale.

Aceasta a susținut că nulitatea absolută poate fi invocată oricând, iar interesul procesual subzistă atât timp cât OCN „Moldcredit” SRL a formulat pretenții de încasare a dobânzilor suplimentare și penalităților în baza clauzelor contestate.

32. Recurenta a mai susținut că instanța de apel ar fi admis o contradicție în raționamentul său, întrucât, pe de o parte, a reținut că raporturile contractuale erau consumate, iar clauzele nu mai produceau efecte juridice, iar, pe de altă parte, a examinat pretențiile OCN „Moldcredit” SRL întemeiate tocmai pe efectele acestor clauze.

33. Totodată, a invocat că instanța de apel a apreciat eronat probele administrate în cauză și nu a ținut cont de circumstanțele care demonstau caracterul abuziv al clauzelor contractuale, inclusiv caracterul standardizat al contractelor, lipsa negocierii individuale și disproporția obligațiilor instituite în sarcina debitorului și fidejursorilor.

34. În drept, s-au invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă.

35. Pe parcurs, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

36. La 21 octombrie 2025, OCN „Moldcredit” SRL a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

37. Totodată, ceilalți intimați, până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, nu au făcut uz de dreptul lor procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

39. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

40. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

41. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

42. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

43. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de Victoria Croitor a fost depus în termen. Or, deși la actele dosarului nu se regăsește dovada comunicării deciziei integrale a instanței de apel către recurentă, aceasta a fost publicată pe pagina web a instanței la 27 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 26 august 2025, adică în interiorul termenului de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

46. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

47. Analizând motivele invocate de Victoria Croitor, Completul constată că aceasta susține, în esență, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material atunci când a respins acțiunea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și nulitatea unor clauze contractuale.

48. Recurenta invocă faptul că exista un interes actual pentru examinarea acțiunii reconvenționale, întrucât OCN „Moldcredit” SRL a formulat pretenții de încasare a dobânzilor suplimentare și penalităților în baza clauzelor contestate. De asemenea, aceasta susține că nulitatea absolută poate fi invocată oricând, iar instanța de apel ar fi apreciat eronat probele administrate în cauză.

49. Totodată, recurenta invocă existența unei contradicții în raționamentul instanței de apel, susținând că aceasta, pe de o parte, a reținut că raporturile contractuale erau consumate, iar pe de altă parte, a examinat pretențiile OCN „Moldcredit” SRL întemeiate pe efectele clauzelor contractuale contestate.

50. Totuși, instanța de apel a reținut că acțiunea reconvențională nu era susținută de un interes procesual actual, în condițiile în care partea care a solicitat declararea nulității clauzelor nu a formulat pretenții de restituire a unor sume achitate în temeiul acestora și nici de compensare a unui prejudiciu material.

51. De asemenea, instanța de apel a apreciat că raporturile juridice dintre părți și efectele clauzelor contestate au fost examinate în contextul obiectului concret al acțiunii reconvenționale, iar soluția de respingere a acesteia a fost motivată prin raportare la lipsa unui cadru contractual activ și la lipsa unui interes actual justificat.

52. Contrar susținerilor recurente, aceste concluzii nu relevă, prin ele însele, o interpretare a legii contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici necesitatea schimbării sau consolidării jurisprudenței.

53. Completul observă că argumentele recurente tind, în esență, la reinterpretarea efectelor juridice ale raporturilor contractuale și la substituirea aprecierii instanței de apel cu propria apreciere asupra interesului procesual și asupra caracterului abuziv al clauzelor contestate.

54. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu reexaminează circumstanțele de fapt stabilite de instanțele inferioare și nu reapreciază probele, cu excepția cazului în care se invocă temeinic caracterul arbitrar al hotărârii sau aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

55. În prezenta cauză, recurenta nu demonstrează că instanța de apel ar fi omis probe determinante, ar fi denaturat conținutul acestora sau ar fi ajuns la concluzii vădit nerezonabile, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

56. În ansamblu, motivele invocate nu relevă erori de drept în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, ci exprimă dezacordul recurente cu soluția adoptată de instanța de apel.

57. În aceste condiții, recursul declarat de Victoria Croitor urmează a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

58. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Victoria Croitor, reprezentată de avocatul Anatolie Toia, împotriva deciziei din 13 mai 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte /semnătură/ Stela Procopciuc

Judecători /semnătură/ Diana Stănilă

/semnătură/ Ion Munteanu